

РЕШЕНИЕ

№ 974

гр. София, 31.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-18, в публично заседание на
единадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Елена Св. Шипковенска

при участието на секретаря Галина Ил. Стоянова
като разгледа докладваното от Елена Св. Шипковенска Търговско дело №
20231100900976 по описа за 2023 година

Производството е по реда на [чл. 625 и сл. от Търговския закон](#).

Образувано е по молба с правно основание [чл. 625 ТЗ](#), подадена от „К.-Д.“ ООД /н/, за откриване на производство по несъстоятелност на „П.Е.А.“ АД, ЕИК *****, поради неплатежоспособност и свръхзадълженост.

Молителят „К.-Д.“ ООД /н/ твърди, че е носител на съдебно потвърдено вземане с произход по чл. 608, ал.1, т. 1 ТЗ. Това вземане представлявало компенсаторно обезщетение за неоснователно полученото от длъжника, с оглед прогласена недействителност на направена непарична вноска- апорт в капитала на ответното дружество. Конкретно сочи, че с влязло в сила решение № 60 от 11.01.2023 г. постановено по т. дело № 2814/2021 г. по описа на СГС, VI- 5 състав длъжникът бил осъден да заплати на молителя сумата от 4 767 000,00 лв., представляваща стойността на придобитите в капитала му чрез непарична вноска, вписана по партидата на дружеството в търговския регистър с рег. № 20140923094544 подробно описани недвижими имоти. За съдебно потвърденото вземане бил издаден изпълнителен лист в полза на молителя. Причината за завеждането на цитираното търговско дело била предходно приключило съдебно производство, по което били разгледани предявени от синдика на „К.-Д.“ ООД /н/ искове с правно основание чл. 135 ЗЗД и чл. 108 ЗС срещу ответника за обявяване на относителна

недесйтвительност на извършения апорт и предаване на владението на три от недвижимите имоти, предмет на непаричната вноска. С влязло в сила на 25.06.2021 г. решение № 1016 от 18.05.2020 г. по т. дело № 2632/2019 г. по описа на САС бил уважен Павловия иск и отхвърлен ревандикационния иск. Същевременно молителят твърди, че към датата на подаване на молбата по [чл. 625 ТЗ](#) ответното АД не разполага с имущество, което да е достатъчно и да му позволи да удовлетвори паричното задължение, чиито адресат е молителя. Сочи, че длъжникът реално не извършва никаква търговска дейност, косвено указание за което било обстоятелството, че не било публикувало годишните финансови отчети, считано от 2020 г. до днес.

Акцентираща се и върху обстоятелството, че по партидата на ответника в търговския регистър било заявено за вписване едностранно прекратяване на участието на двама от тримата членове на Съвета на директорите по техни заявления по чл. 235, ал. 3 ТЗ, отправени до длъжника на 02.09.2022 г. Допълнително молителят сочи, че от публично достъпните официални регистри на НАП било видно, че длъжникът е включен в списъка на лицата с неуредени публични задължения по чл. 182, ал. 3, т. 2 ДОПК. Всичко това формира у молителя убеждението, че спрямо ответното дружество са налице предпоставките, необходими за откриване на производство по несъстоятелност. Ето защо се иска постановяване на решение, с което да се обяви неплатежоспособността и свръхзадължеността на търговското дружество „П.Е.А.“ АД, ЕИК *****, като с решението се определи началната дата на неплатежоспособността, респективно свръхзадължеността и да се открие производство по несъстоятелност на посочения търговец. Молителят претендира разносните, извършени в производството.

В предоставения срок ответникът „П.Е.А.“ АД не е депозирал отговор на молбата по [чл. 625 ТЗ](#).

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, по реда на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Безспорно е установено от фактическа страна, че с решение № 475/11.03.2019 г. на Софийски градски съд, постановено по т.д. № 3407/2017 г., потвърдено с решение № 1016/18.05.2020 г. по т. дело № 2632/2019 г. по

описа на Софийския апелативен съд е уважен предявеният от синдика на „К.-Д.“ ООД /н/ иск с правно основание [чл. 135 ЗЗД](#), вр. чл. 649, ал.1 ТЗ като е обявен за недействителен по отношение на кредиторите на „К.-Д.“ ООД /н/ извършеният на 24.09.2014 г. апорт- акт тома № 115, акт № 34/2014 г. с № 36237 от 24.09.2014 г. по описна книга, с който „К.-Д.“ ООД е апортирал в капитал на „П.Е.А.“ АД следните свои недвижими имоти: 1/ поземлен имот, пл. № КОО, парцел 3, площ по док. 3305,000 кв.м., находящ се в гр. София, бул „Евлоги и Христо Георгиеви“, представляващ урегулиран поземлен имот със стара имотна партида 343899, обл. София, общ. Столична; 2/ самостоятелен обект в сграда, пл. № 2634, с предназначение – жилище, представляващ апартамент № 4, парцел 7, с площ от 111,030 кв.м., находящ се в гр. Баня, ул. ***** 2, с мазе № 8 /с идент. 02659.2194.2843.1.4/; 3/ самостоятелен обект в сграда, пл. № 2634, парцел 7, предназначение – жилище, представляващ апартамент 10, ет. 3, с площ по док. от 112.880 кв.м., находящ се в гр. Баня, ул. „София“, с мазе № 2 /с идент. 02659.2194.2843.1.10/, обл. София, 4/ самостоятелен обект в сграда, пл. № 2634, с предназначение – за склад, в парцел 7, с площ по док. 13.710 кв.м., находящ се в гр. Баня, ул. ***** 3 /идент. 02659.2194.2843.1.13/; 5/ самостоятелен обект в сграда, пл. № 2634, с предназначение – жилище, представляващ апартамент № 6, парцел 7, с площ по док. 109.400 кв.м., находящ се в гр. Баня, ул. ***** 1, с мазе № 9 идент. 02659.2194.2843.1.6/.

Представено е решение №60 от 11.01.2023 г. по т. дело № 2814/2021 г. на СГС, ТО, VI-5 състав, с което „П.Е.А.“ АД е осъдено да върне в масата на несъстоятелността на „К.-Д.“ ООД /н/ по предявените от М.Н.- в качеството му на синдик на „К.-Д.“ ООД /н/ искове с правна квалификация чл. 649, ал. 2 ТЗ, вр. чл. 55, ал. 1 ЗЗД и чл. 57, ал. 2 ЗЗД сумата от 4 767 000,00 лв., представляваща стойността на придобитите в капитала на „П.Е.А.“ АД чрез непарична вноска – апорт, вписана по партидата на дружеството в ТРРЮЛНЦ с рег. № 20140923094544 недвижими имоти, описани по- горе, предмет на апорта, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исквата молба – 21.12.2021 г. до окончателното ѝ изплащане. Въз основа на влязлото в сила на 17.02.2023 г. съдебно решение е издаден изпълнителен лист от 21.03.2023 г. по т. дело № 2814/2021 г. на СГС, ТО, VI-5 състав за присъдената сума от 4 767 000 лв. по горесцитираното съдебно решение.

Видно от отразеното в ТРРЮЛНЦ по партидата на ответното „П.Е.А.“

АД е налице вписване с рег. № 20140923094544 за внесен капитал на стойност от 4 642 150 лв. под формата на непарична вноска, описанието на която индивидуализира процесните недвижими имоти.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#) е изискана и приложена по делото служебно извършена справка от Агенцията по вписванията по партидата на ответното дружество от всички служби по вписванията.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#), вр. [чл. 186 ГПК](#) е изискана от СДВР, Отдел „Пътна полиция“ и е представена справка от централната база на АИС КАТ /настояща и бивша собственост/ за регистрирани МПС на името на ответното дружество, от която е видно че няма данни за регистрирани МПС на ответното дружество.

На основание [чл. 621, ал. 1, т. 2 ТЗ](#), вр. [чл. 186 ГПК](#) е изискана от НАП и е представена информация, че са наложени обезпечителни мерки върху имуществото на дружеството по реда на ДОПК, като няма започнати действия по принудително изпълнение по реда на ДОПК срещу имущество на ответното дружество към 04.07.2023 г.

За установяване на финансово-икономическото състояние на ответното дружество по делото е изслушано и прието заключение на финансово-икономическа експертиза на вещото лице С. Ф. Й., като вещото лице е анализиало периода 2016 г. – 2022 г. вкл. При изготвяне на експертизата, вещото лице е работило по представени от ответника документи /ГФО за периода 2016 г. – 2022 г., оборотна ведомост с натрупване за 2022 г. и оборотна ведомост на плащания по контрагенти/ и по документи, намиращи се по делото.

Въз основа на прегледаните данни вещото лице е установило, че преобладаващия дял от активите на дружеството за 2016 г. и 2017 г. са „Дърготрайните материални активи“ – за 2016 г. – 4465 х. лева (73, 7 % от общите активи), за 2017 г. – 4488 х. лева (73,0 % от общите активи). През периода 2018 г. – 2022 г. преобладаващия дял от краткотрайните активи са били вземанията, а през 2016-2017 г. преобладаващия дял от краткотрайните активи са били материалните запаси. През анализирания период преобладаващия дял от пасивите са били краткосрочните задължения, като вземанията на молителя „К.-Д.“ ООД /н/ не са отразени в счетоводните регистри на дружеството „П.Е.А.“ АД. Съгласно указанията на съда, вещото

лице е изготвило и алтернативен вариант на баланса на дружеството за 2022 г., с отчитане на иначе неотразеното задължение в размер на 4767 х. лева към „К.-Д.“ ООД /н/. При този вариант коефициентата на обща ликвидност за 2022г. спада от 1,0084 на 0,4396, коефициентите на незабавна и абсолютна ликвидност са нулеви стойности, коефициента на бърза ликвидност е 0,3427.

При така приетата за установена фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на [чл. 608](#), [чл. 625, ал. 1](#) и [чл. 631 ТЗ](#), съответно на [чл. 742 ТЗ](#), а именно: да е подадена пред компетентния съд писмена молба от някое от лицата, посочени в разпоредбата на [чл. 625 ТЗ](#), съответно от лицата по [чл. 742, ал. 2 ТЗ](#); длъжникът да е търговец по смисъла на [чл. 1 ТЗ](#); да е налице изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или съответно задължение за изплащане на трудови възнаграждения при условията на [чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ](#); да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#), евентуално да се установи свръхзадължеността съгласно [чл. 742, ал. 1 ТЗ](#), ако длъжникът е капиталово търговско дружество; затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

В настоящия случай сезираният съд е този по седалището на ответника към момента на подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност и се явява компетентен по смисъла на разпоредбата на [чл. 613 ТЗ](#).

Налице е и втората предпоставка за откриване на производството, а именно ответникът „П.Е.А.“ АД е търговец по смисъла на [чл. 1, ал. 2, т. 1 ТЗ](#), предвид правно организационната си форма като търговско дружество.

Разпоредбата на [чл. 608 ТЗ](#) урежда следващите описани по-горе предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност, като

посочва, че неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение на длъжника, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане. Неплатежоспособността съгласно [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#) е обективно състояние. Тя е свързана с невъзможността на длъжника да изпълнява своите изискуеми парични задължения към определени категории кредитори, чиито вземания произтичат от сделки, свързани с търговската дейност на длъжника, или са публични вземания, свързани с тази дейност, или частни държавни вземания.

Търговски са сделките, сключени от търговеца при и по повод на извършване на занятието му, а също така и тези изрично изброени в [чл. 1, ал. 1 ТЗ](#), независимо от качеството на страните [/чл. 286 ТЗ/](#). От своя страна публичните задължения на търговеца са установени в ДОПК и са такива за данъци, мита, такси. Във всички случаи, независимо от това дали се касае за задължение по търговска сделка, или за такова от публичен хапактер, следва да се установи, че същото е действително и съществува към момента на произнасяне на съда по молбата за откриване на производство по несъстоятелност, като негов носител следва да бъде молителя, поддържащ да е неудовлетворен кредитор на вземане, произтичащо от търговска сделка. Задължението следва да е изискуемо, т.е. падежът му да е настъпил, за което се прилагат общите правила на гражданското право.

Следователно активната легитимация на молителя е основна предпоставка за уважаване на молбата по чл. 625 ТЗ и за откриването на производство по несъстоятелност по отношение на търговеца, доколкото законът е предоставил само на точно определени субекти правото да искат от съда откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника им. При недоказаност на активната легитимация на кредитора последицата е отхвърляне на молбата независимо от установеното по делото икономическо състояние на ответника. В този случай съдът не разглежда наличието на наведеното в молбата по чл. 625 ТЗ основание за откриване на производството по несъстоятелност [/неплатежоспособност, респ. свръхзадълженост/](#). В този смисъл е уеднаквената съдебна практика,

обективизирана по постановените по реда на [чл. 290 ГПК](#) решение № 70 от 25.08.2014 г. по т. д. 3560/2013 г. по описа на ВКС, ТК, I ТО, решение № 127/05.10.2011 г. по т. дело № 1027/2010 г., на ВКС, II т.о., и решение № 56/10.09.2014 г. по т. дело № 3057/2013 г. на ВКС.

С молбата по [чл. 625 ТЗ](#) молителят „К.-Д.“ ООД – в несъстоятелност, излага твърдения да се легитимира като кредитор на ответника „П.Е.А.“ АД с изискуемото вземане към търговеца за сумата 4 767 000 лв. –стойността на придобитите в капитала на ответното дружество чрез непарична вноска - апорт, вписан по партидата на дружеството в търговски регистър с рег. № 20140923094544 на подробно описани недвижими имоти, за което му е бил издаден изпълнителен лист. Установено е също така, че с влязло в сила съдебно решение е уважен иск с правно основание чл. 135 ЗЗД срещу ответника, като е обявен за недействителен спрямо кредиторите на молителя извършения на 23.09.2014 г. апорт, с който последният е апортирал в капитала на ответника собствени недвижими имоти.

Вземането за равностойността на недвижими имоти, които длъжникът е получил по апортна вноска, обявена за недействителна по съответния ред, не може да обоснове извод за изискуемо парично задължение, произтичащо от търговска сделка. В случая вземането в размер на 4 767 000 лв., представляващо равностойността на придобитите в капитала на ответника чрез непарична вноска- апорт недвижими имоти не представлява такова, което да попада в категорията на вземанията по чл. 608 ТЗ, тъй като не изхожда от търговска сделка и не е свързано с нея. За този извод съдът съобразява и редакцията на [чл. 608, т. 1 ТЗ](#) след 2013 г., съгласно която от значение в производството по [чл. 625 ТЗ](#) е установяване наличието на парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка.

За разлика от имуществото на едно дружество, капиталът е статична величина и дава индикация за минималния размер на имуществото, с каквото дружеството би следвало да разполага. Той се формира от сбора на остойностените номинални вноски на съдружниците, респ. акционерите към момента на първоначалното или допълнително образуване на капитала. Увеличаването на капитала срещу нови вноски в капитала /ефективно увеличаване/, които вноски могат да бъдат парични или непарични /апорт/ е възможно да бъде наложено по различни причини – икономически или

юридически. Капиталът на търговските дружества се образува чрез вноски на съдружниците/акционерите, които вноски могат да бъдат парични, непарични и смесени. Непаричните вноски, т.нар. апорт могат да бъдат вещни права върху движими и недвижими вещи /право на собственост и ограничени вещни права/, ценни книжа /акции и облигации и др./, облигационни права /вземания/, търговско предприятие или негов клон и др. По принцип апортът може да бъде учредителен /при вписване на дружеството с непарична вноска/ или последващ /при вписано увеличение на капитала на съществуващо дружество чрез непарична вноска/. Апортът в акционерно дружество съставлява специфичен вещно-прехвърлителен производен способ, с осъществяването на който се постига определена цел - увеличаване на стойността на притежаваните от титуляра на вещното право акции, съотв. придобиване на съответен брой акции чрез увеличаване на капитала на търговското дружество. За да възникнат последиците от апорта, следва да се има предвид, че дори и наличието на дадено писмено съгласие, с нотариална заверка на подписа на собственика на непаричната вноска/чл. 73, ал. 1 ТЗ/, няма да произведе желанния ефект, при липса на останалите елементи от фактическия състав на апорта - решение за увеличение на капитала от страна на компетентния орган на дружеството, промяна в дружествени акт и вписване. Същевременно съгласно принципното разрешение, дадено в [Тълкувателно решение № 1/06.12.2002 г. по тълк. д. № 1/2002 г.](#) на ОСГК на ВКС, решенията на Общото събрание не могат да се разглеждат като сделки по [33Д](#) между членовете на търговското дружество, тъй като, за разлика от сделките /едностранни, двустранни и многостранни/ по 33Д, са резултат от волята на мнозинството на членовете, като субективните предели на задължителната им сила обхващат и тези членове на дружеството, които са участвали при тяхното приемане, но изрично са изразили несъгласие, както и членовете, които не са участвали в Общото събрание, на което е прието решението. С оглед на това, решението на Общото събрание за увеличаване на капитала /чл. 193 ТЗ/, като част от описания фактически състав на апорта, не се явява и многостранна сделка, която по определение изисква волеизявления на всички страни по нея, насочени към една обща цел. Апортът или непаричната вноска в търговското дружество представлява правно действие, особен вид отчуждаване на вещ с транслативен ефект за правото на собственост, специфичен вещно- прехвърлителен производен

способ, който се осъществява с оглед постигането на определена цел - участие в съответно търговско дружество. С апортиране на недвижим имот в капиталово търговско дружество имотът излиза от патримониума на собственика и става собственост на дружеството, като собствеността се придобива на деривативно основание с вписване на дружеството /при учредителен aport/, респ. вписване на увеличението на капитала /последващ aport/, а срещу aportната вноска вносителят получава акции от учреденото АД. Внасянето на непарична вноска в търговско дружество представлява разпоредителен акт на съдружника /акционера/, с който същият прехвърля собствеността или други права върху предмета на апорта от своя патримониум в патримониума на дружеството. С извършването на вноската възникват правоотношения между вносителя и останалите участници в дружеството, а след вписване на АД и възникването му като юридическо лице, между вносителя и дружеството. Непаричните вноски не са нито продажба, нито даване вместо изпълнение, нито дарение, а се касае за специфичен деривативен способ за придобиване на права, отличаващ се от останалите видове сделки по страни, форма, предмет, момент на придобиване на правата, действие и правни последици на сделката.

С решение № 5 от 08.02.2011 г. по т.д.№ 271/2010 г. на ВКС, I т.о. е прието, че увеличението на капитала на търговско дружество чрез aportна вноска на недвижим имот представлява смесен фактически състав и включва следните елементи при съобразяване на разпоредбите на [чл. 72](#) - [чл. 73 ТЗ](#) в редакциите им към 1994 г. /действащи и към 1999 г./: 1./ Писмено /с нотариална заверка на подписа/ съгласие на собственика на имота за внасянето му в капитала на дружеството и подробното описание на този имот; 2./ Решение на ОС за увеличение на капитала чрез този способ; 3./ Изпълнена процедура по [чл. 72, ал. 2 ТЗ](#); 4./ Изменение на дружествения договор в частта относно размера на капитала и пълно описание на вноската; 5./ Вписване на това обстоятелство /увеличение на капитала чрез aport/ в търговския регистър; 6./ Вписване в нотариата на промяната на собствеността върху имота. Прието е още, че с вписването на апорта се поражда неговото вещно-правно действие - преминаване на недвижимия имот в патримониума на дружество. Следователно в резултат на така описания фактически състав на апорта, молителят е придобил качеството на акционер в ответното дружество по силата на извършената от него непарична вноска, срещу която е получил

съответния брой поименни акции, съразмерно на увеличената със стойността на апортираните имоти част от капитала. Осъществяването на така описания смесен фактически състав на апорта, който макар и да не определя съдържанието на правните му последици, по същество предопределя условията, обуславящи тяхното настъпване, и които условия обаче нямат характера на търговска сделка. В частност се касае за едно специфично задължение, произтичащо от закона – [чл. 188, ал. 1 ТЗ](#), явяващо се част от съдържанието на акционерното правоотношение между страните. В този смисъл и вземането за равностойността на недвижимите имоти, които длъжникът е получил по апортна вноска, обявена за недействителна по съответния ред не произтича от търговска сделка по смисъла на [чл. 608, т. 1 ТЗ](#). Това задължение на дружеството няма търговски характер по см. на [чл. 286 ТЗ](#), защото не попада в кръга на изброените в [чл. 1, ал. 1 ТЗ](#) абсолютни търговски сделки, нито покрива критерия на [чл. 286, ал. 1 ТЗ](#) за субективна търговска сделка, тъй като не е свързана с упражняването от търговското дружество занятие /по аргумент и от решение № 70 от 25.08.2014 г. по т. д. № 3560/2013 г., на ВКС, I т.о./.

В контекста на изложеното вземането на кредитора не отговаря на дефиницията на чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ, вр. чл. 625 ТЗ да е породено или отнасящо се до търговска сделка, поради което настоящият състав приема, че за депозираната молба по чл. 625 ТЗ „Кик- Дизайн“ ООД /н/ липсва активна материална легитимация като кредитор на ответника да сезира съда с молба по [чл. 625 ТЗ](#) за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на ответника „П.Е.А.“ АД. Ето защо молбата по [чл. 625 ТЗ](#) следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора право на разноски има ответникът. Последният не е заявил искане за присъждане на такива и не доказва извършването на такива, поради което и разноски не следва да бъдат присъждани по делото.

Водим от горното Софийският градски съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата по [чл. 625 ТЗ](#) с вх. №48447/22.05.2023 г. на „К.-

Д.“ ООД /н/, ЕИК *****, със съдебен адрес: гр. Плевен, ул. „***** за откриване производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност и свръхзадълженост по отношение на „П.Е.А.“ АД, ЕИК *****.

Решението подлежи на обжалване в 7-мо дневен срок от съобщението пред Софийския апелативен съд.

Съдия при Софийски градски съд: _____